

Bože můj, já chci zpět (Ma jeunesse fout l'camp) - Hana Hegerová

Staříčkový autobus zastaví podle přání,
vystoupím tam kde ves první zdi začíná.
V chaloupkách voní les, kostelík vížku sklání,
do stráně těžký vůz koníček táhnout má.

Slunce po okraj a stráně samý vřes
a teď se duše kaj a srdce tíhu nes.
Tak tohle je můj kraj, tak to je moje mládí,
tak to je domov můj, tak to je domov můj.

Já žila hodně snů a poznala jsem svět,
už je to hodně dnů, už je to hodně let,
co vítr všecko smet a zůstala jen touha,
Bože můj, já chci zpět,
Bože můj, já chci zpět.

Přes hory, kamení, ze světů plných bouří,
zarostlou pěšinkou po špičkách přicházím.
S dušičkou malinkou koukám jestli se kouří
z našeho stavení a nevím, jestli smím.

Já nevím, jestli smím mít jako kdysi dál
já vím, já dobře vím, že život nečekal,
že dveře, které znáš, po létech starým klíčem
jen těžko otvíráš, jen těžko otvíráš.

Já žila hodně snů a poznala jsem svět,
kde deset prázdných dnů, je tisíc marných let,
když vítr všecko smet, tak zůstala jen touha,
Bože můj, já chci zpět,
Bože můj, já chci zpět.